

Pensionsklasser, der afvige i Henseende til Betingelse og Størrelse, og Hensynet til, at Pensionerne skulle udredes af en Fond, der har begrænsede Tilflugt, og ikke maa behvredes mere, end den sandsynligvis kan bære, nødvendiggøre mere specielle Maksimumsbestemmelser for pensionsgivende Lønninger, dels i Henseende til Tallet af Personer i Pensionsklasserne, dels med Hensyn til de Beløb, der kunne anvendes til pensionsgivende Lønning i hver Klasse eller for hver Person eller samtidig i begge disse Retninger, hvorved det da stadig maa gælde, at hvad der beparets i en Klasse, vel kan anvendes i en lavere, men ikke i en højere. Forslaget har, som det følgende vil vise, gennemført denne Ordning paa en noget forskellig Maade ved de forskellige Grupper af Personalet, idet det har bestræbt sig for ikke at begrænse Styrelsens Frihed videre, end det virkelig kan anses nødvendigt i de forskellige Grupper. Man har herved særligt taget Hensyn til, hvad Kommissionens med Hensyn til Fondens Udelsesevne særlig sagkyndige Medlem har ment at maatte kræve.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser skal dernæst følgende Bemærkninger gøres:

Styrelsen.

§ 1.

Paragraffens første Stykke holder sig med Hensyn til Retten til Pension, der her udredes af Statskassen, til den finansielle Grænse, som for Tiden er givet, og er i øvrigt affattet saaledes, at den størst mulige Frihed gives til at ordne Styrelsen efter de til enhver Tid givne Forholds Krav.

Paragraffens andet Stykke har for Dje, at der kan forekomme en Styrelsesordning med flere Personer, for hvis passende Lønning de 8,000 Kr. ikke vil strække til. Men den Forøgelse af Beløbet, der gives under denne Forudsætning, skal da kun kunne tilstaaes som ikke pensionsgivende Honorar. For saa vidt svarer dette 2det Stykke til, hvad der for de i §§ 2—17 nævnte Medlemmer af Teater- og Kapelpersonalet er fastsat i § 18, 4de Stykke. De her omtalte 2,500 Kr. skulle dog ogsaa afholde Honorarer til æstetisk Medhjælp eller til en Censor, for saa vidt der under givne Forhold er Trang til en saadan Vistand for Styrelsen.

Bureauet.

§ 2.

Om Ordningen af Bureauchefens Lønningsforhold er talt ovenfor.

Det Beløb, der i øvrigt for Tiden (1900—1901) udredes til Lønninger i Bureauet, udgør 6,200 Kr. (Bogholder 2,000 Kr., Kasserer 1,800 Kr., Assistenten 2,400 Kr.)

Dette Beløb foreslaas forhøjet med 800 Kr., idet det er paatænkt, at Bureauet fremtidig uden Bederlag skal besørge alt Arbejde vedrørende Pensionsfonden, og samtidig skal det Beløb af 1,200 Kr., som Alderdomsførgelsesfonden hidtil har udredt for dette Arbejde, bortfalde. Derved udkommer et samlet Beløb af 7,000 Kr.

§ Overensstemmelse med det Princip, Udkastet har gennemført for hele Personalet, skulle disse 7,000 Kr. være pensionsgivende, saaledes at Bogholder og Kasserer (uden kongelig Ansættelse) sættes i 1ste Pensionsklasse, Assistenterne i 2den. Herved er nødvendiggjort visse Maksimumsgrænser. For Bogholder og Kasserer tilfammen udgør Maksimum af pensionsgivende Lønning 5,000 Kr., for Assistenterne 1,900 Kr. Man har imidlertid her, hvor det kun drejer sig om saa faa Personer, og hvor de individuelle Forhold ikke saa let gøre sig gældende, ikke fundet nogen Hindring for at gaa det Skridt videre, for hver af dem at fastsætte det Maksimumsbeløb, som den pensionsgivende Løn kan naa, nemlig 2,500 Kr. for hver for Bogholderen og Kasseren og 1,200 Kr. for en Assistent.

Det samlede Maksimumsbeløb til Lønninger for Bureauet (Bureauchef indbefattet) udgør herefter 11,000 Kr. ligesom nu 11,000 Kr. (naar de 1,200 Kr. fra Alderdomsførgelsesfonden medregnes). Men herved erindres, at der er Tale om et Maksimumsbeløb. Bureauchefen opbevarer for Tiden kun 3,600 Kr., altsaa 400 Kr. mindre end der er regnet med i Summen 11,000 Kr.

Naar Ministeriet i Overensstemmelse med Teaterkommissionens Flertal har anset Bevarelsen af Bureauchefembedet i sin nuværende eller en anden Form som ønskelig, er man gaaet ud fra den Betragtning, at Arbejdet i Teaterbureauet efterhaanden, bl. a. paa Grund af Optagelsen af Teatrets detaljerede Budget paa Finansloven og ved Hælgelsen af en Del af den tidligere Monoministpektørs Forretninger til Bureauet, er bleven saa betydelig forøget, at en Embedsmand, hvis væsentligste Arbejdskraft kan komme Bureauet til gode, vil være nødvendig som Leder af dette. Bureauet og Bureauchefens Betydning som Bærer af Kontinuiteten mellem de vekslende Styrelser ved Teatret maa heller ikke undervurderes. At man i øvrigt ikke har villet fastslaa en Form for Bestyrelsen af Bureauet som den altid ønskelige, vil fremgaa af, hvad der foran er anført.